

**דרכי אדם
מלחמה בלתי עדינה**

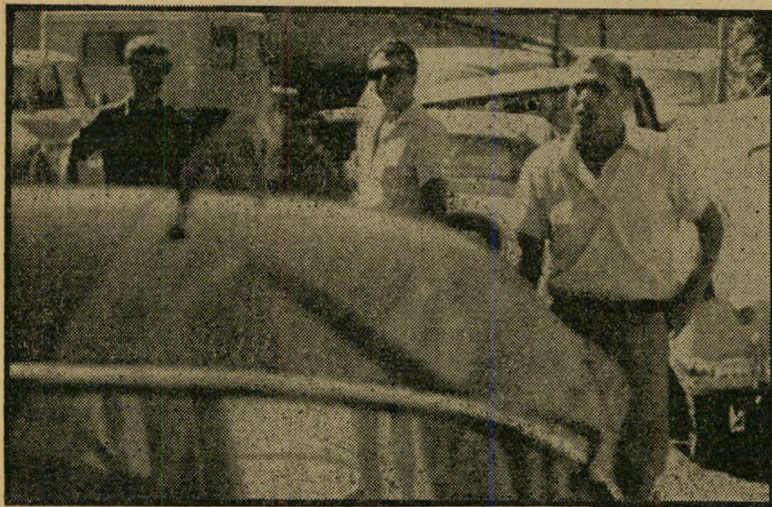
מרוחקת כמאה וחמישים מסר מן המקום בו נתגלתה פריצה. בשלושה שטרות, בני הצילירה כל אחד, שנמצאו בין 130 הל"י רות שבכיסו, נתגלו אומנם סימני סיכה — אשר קורבן הפריצה טען שתקע ב־250 הל"י לירות שניגנבו ממנו — אולם אליהו הציג קבלה, שאישרה כי הוציא סכום דומה מן הבנק יום קודם לכן.

יחד עם זאת נמצא לידו זוג נעליים. לא־חר חקירה התברר כי הן שייכות לזאקי שם־טוב. זאקי, פורץ בעל עבר עשיר, נעצר אף הוא מיד בביתו.

כעבור כמה שבועות, כשהובאו השניים להארכת פקודת מעצר, הצליח פרקליטו של אליהו, עורך־הדין צבי לידסקי, לשחרר את מרשו בערבות. התביעה עירערה בפני בית־הדין העליון, ואליהו נעצר שוב.

הבקשה נתמלאה. לידסקי ביקש מייד חקירה מוקדמת, הצליח לשכנע את השופט המחוזי, אליעזר מלחי, לשחרר שוב את מרשו. אולם התביעה עדיין לא חיתרה. לגביה היה אליהו — שנידון לפני עשר שנים למחת על השתתפות ברצח ופסק־דינו הוחלף למאסר עולם עד שזכה לחנינה לפני שלוש שנים — אויב הציבור.

במשך רוב שעות היום ובמרבית ימי השבוע, נעול הצריף הקטן שבשכונת־גור־דיה בתל־אביב על בריח וחלונותיו הסריג השמשות הסומים בלוחות עץ ובקרעי בד. רק לעיתים רחוקות זוכים דיירי הסביבה לראות את בעלת הבית, עדינה סברדליק (59), בביתה. כי דקות ספורות לאחר הופעתה היא נאלצת לברוח משם תחת ברד האבנים שמידים ילדי הסביבה בצריפה. **אכנים ואשפה.** יחסית עדינה אינה חתיקה בשכונה. היא גרה בה בסך־הכל 12 שנה. כאשר החלה חברת משכונת־גור־דיה לנהל משאומתן עם התושבים על פיגוע הצריפים, סירבה לקבל את הסכום שהוצע לה, או את הדירה בת שני החדרים תמורת צריפה. "יש לי שלושה חדרים בצריף", טענה, "ואני מוכנה לקבל רק דירה דומה". אילו היה המדובר בצריפי תושבים אחרים, לא היה, אולי, איכפת לבלגים — אך צריפה של עדינה עמד בדיוק בקו הבניין הנבנה. הם ניסו להוציאה בדרך משפטית ומשלא הצליחו, נאלצו לחתר על דירה

חשוד גולדברג (ימין) ושני צללים בבית־הסוהר — טוב יותר

נשיא בית־המשפט המחוזי, מרדכי קנת, לא הודרו לשמוע את העירעור החדש ש־הגישה התביעה והמשרה החליטה בינתיים להפעיל משחק־עצבים על גולדברג. בלשיה ליוותו לכל מקום. בלילה התדפקו מדי שקעה על דלתו, העירו את אשתו ואת בנו הקטן. ביום הראשון האחרון, היום בו היה צריך להישמע עירעור התביעה, היה כבר אליהו סחוט לחלוטין. "כבר יותר טוב ש־יכניסו אותי לבית־סוהר", אמר, "שם ארכל לפחות לישון בשקט".

פסק־הדין הגשים את שאפתו. השופט קיבל את עירעור התביעה, שלח את אליהו לבית־הסוהר עד גמר משפטו.

הווי

הצינורות המקובלים: בתל־אביב, נעצר צעיר שנהג לוחל לדרך צינור הכיוב של מלון שרתון הנשפך לים, לגנוב את בגדי המתרחצים שהונחו בקצהו. . . . "זה השער לה...": בפתח־תקוה, תלתה חברת קדישא המקומית על דלת משרדה שלט: "ברוכים הבאים". . . . **השתלמות בכתב:** בירושלים, נעצר תושב המקום, שהצליח לסחוט בכתב כספים מאזרח אמריקאי בטענה כי הוא חולה, ושנתגלה, עם בואו של התייר ארצה, כאדם בריא בהחלט. . . . **מון הפח אל ה־פחת:** בראש־העין, נקנסו כמה מתושבי המקום, שהפגינו על אי־היקת האשפה מ־חצרותיהם, בכך ששפכו את תוכן פחי־הזבל שלהם על מדרגות בניין המועצה. . . . **דקירות מצפון:** בבאר־שבע, הובאה אשה למשפט על שדקרה את בתה בבקבוק ובמולג בערב ושוואיה, טענה כי עשתה זאת משום ש,בתי לא הזמינה אותי לחתונתה". . . . **השמן שבאשה:** בנצרת, התלהב צעיר למראה תמונתה של בריזיט בארדו, שנחלתה על בניין הקולנוע בעיר, קפץ במהירות מהאוטובוס על מנת לקנות כרטיס לטרט, לא נזהר ונפגע על־די גיפ.

אחת בבניין שהקימו, אשר פנית גב־צריפה של עדינה הפריעה להשלמתה.

אולם מאז ועד היום לא מוצאת עדינה מרגוע בביתה. הצדדים המעוניינים דאגו להסית את תושבי שני הבניינים הגדולים נגדה, החלו למרר את חייה. ערמות הליכ־לוך שנאספו מגג הבניין נשפכו על גג צריפה, שהתפרק תחת העומס והילדים ידו בו אבנים, ניפצו את כל שימשותיה.

רק מזל אחד. לאחרונה היתה עדינה במצב שלאחר יאוש. מכונת כיטון, שהופעלה ליד חלונה, מנעה ממנה אפילו רגע בודד של מנוחה. גם מכתביה לראש העיר נשארו ללא מענה.

"יש לי רק מזל אחד", אמרה השבוע. "התחרשתי באוזן אחת ולכן אני ישנה בלילה על האוזן הבריאה וכך אני לא שרמעת כלום. אבל ראש העיר איננו עירר, איך הוא לא רואה שמתעללים באשה חלשה?"

מישטרה

מישחק הצללים

איש אחד זכאי היה השבוע לכנות עצמו, ובצדק, "האיש בעל שתי הצלליות". מן הרגע בו עבר את סף ביתו, דבקו אחריו שני בלשי מישטרה, בעיקוב גלוי ובלתי־פוסק. כשהלך לשפת־הים, ירדו עמו השניים להתרחץ. כשהלך לקולנוע, קנו מייד זוג כרטיסים במושבם שלידו. עלה על אוטובוס או מונית, זינקו השניים לתוך מכונית הסטיישן שנסעה לאורך המדרכה, ירדו ממנה רק כ־אשר ירד הוא מרכבו.

כי מישטרת תל־אביב החליטה, שאליהו גולדברג (33) מהחה סכנה לציבור, לכן, על אף צו השיחרור בערבות שהעניק לו שופט בית־המשפט המחוזי, החליטו כי יש לשמור על צעדיו בשבע עיניים.

כסף וזוג נעליים. כשנעצר אליהו לפי ני כמה חודשים באשמת התפרצות, היו נגדו הוכחות מעטות. הוא נעצר בחצר ה־

25-30

נוסות

מבקבוק אחד

מיץ ממותק עסיים

כל האסיבות וכל הנסיבות כי עסיים זה עסיים

העולם הזה, שבועון החדשות הישראלי המערכת והמנהלה: תל־אביב, גליקסון 8, טלפון 226785, ת.ד. 136 • מען מברקי: עולמפרס • דפוס משה שהם בע"מ, ת"א • פץ 6 • העורך הראשי: אורי אבנרי • המו"ל: העולם הזה בע"מ.